

Paavo Vaittisen tarina

Olen syntynyt 1951 Simpeleen Änkilässä, Mikkolan talon peräkamarissa. Itse en toki asiaa muista, mutta näin minulle on kerrottu.

Isäni äiti oli Liisa Vaittinen (s. Pajari), Matti Tuomaanpoika Pajarin tytär, syntynyt 1884 Hiitolan Ilmeellä. Tämä Pajari-yhteys sai minut liittymään Pajarien sukuseuraan 2012 ja jo seuraavassa sukukokouksessa 2014 Lappeenrannassa tulin valituksi sukuneuvoston jäseneksi. Olemme viettäneet kokouksissa lukemattomia mukavia hetkiä iloisessa karjalaisessa seurassa.

Kouluni aloitin Änkilän kansakoulussa. Kansalaiskoulun jälkeen suuntauduin tekniselle alalle ja kävin ammattikoulun Imatralla. Asevelvollisuuden suorittamisen (ilmavoimien teknisellä puolella) jälkeen jatkoin opiskelujani Tampereella. Kävin sekä teknillisen koulun että opiston. Varsinaisia insinöörin töitä en juurikaan tehnyt, sillä jo reilun vuoden kuluttua jatkoin vielä opiskelua Helsingin Kauppakorkeakoulussa. Sitten kuitenkin työelämä veti puoleensa, opiskelumotivaatio himmeni ja akateeminen loppututkinto jäi suorittamatta. Mielestäni olen kyllä pärjännyt ihan hyvin ilmankin. Työurani tein ATK-sovelluksia suunnitellen ensin VR:llä ja sittemmin yksityisellä sektorilla. Nyt olen jo eläkkeellä, eikä aika tunnu oikein riittävän mihinkään! Jo viimeisinä opiskeluaikoinani muutimme Hyvinkäälle, jossa olen asunut vuodesta 1981. Aikuinen poikamme asuu Vantaalla.

Sukututkimuksesta kiinnostuin 1990-luvun alussa. Suurin sysäys oli omien juurien selvittämisen lisäksi se, että halusin selvittää 'Jäppisten tarinaa'. Nimittäin äitini oli isänsä puolelta Rautjärven Jäppisiä ja vaimoni äiti puolestaan isänsä puolelta Maaningan Jäppisiä Savosta.

1700-luvun alkuun edenneissä tutkimuksissani en ole edelleenkään löytänyt näille suvulle mitään yhteyttä, mutta 2016 keväällä teettämiemme DNA-tutkimusten perusteella olemme vaimoni kanssa kuitenkin kaukaisia serkuksia! Jospa vielä joskus tuon yhteydenkin saisi selvitettyksi.

Omia juuriani olen saanut selville reilusti yli 400 esivanhempaa. He kaikki ovat asuneet Etelä-Karjalassa, joten uskallan sanoa olevani kovastikin karjalainen. Pajareihinkin juureni johtavat sekä äitini että isäni puolelta. Pajarien sukua olen yrittänyt selvittää mahdollisimman tarkkaan, mutta vielä siinäkin tekemistä riittää. Suku voi kuitenkin hyvin; nuorta väkeä on ja syntyy yhä lisää; toivottavasti saisimme heitä myös sukuseuran toimintaan mukaan.

Hyvinkäällä

Paavo Vaittinen